

การศึกษากิจกรรมในห้องเรียน และ ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูงและต่ำ

A STUDY OF CLASSROOM ACTIVITIES AND LANGUAGE ANXIETY BETWEEN HIGH AND LOW ACADEMIC PERFORMANCE TEACHER STUDENTS AT RAJABHAT UNIVERISTIES

ศิรินันท์ นุชภูเขียว 5337687 LAAL/M

ศส.ม. (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ทรงศิริ สรณสถาพร, Ph.D., กรัณศุกมาศ เอ่งฉ้วน, Ph.D., ยวดี ธีรธราดล, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการทำกิจกรรมในห้องเรียน และในการฝึกสอนของนักศึกษาวิชาชีพครูที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูงและต่ำ 2) ศึกษาระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งสองกลุ่ม ก่อนการทำกิจกรรมในการฝึกสอน 3) ศึกษาระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งสองกลุ่มหลังการทำกิจกรรมในการฝึกสอน 4) เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งสองกลุ่ม ทั้งก่อนการทำกิจกรรมในการฝึกสอน และหลังการทำกิจกรรมในการฝึกสอน 5) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมในห้องเรียนและความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งสองกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง จำนวน 186 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นสองกลุ่มคือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูงและต่ำ โดยแบ่งกลุ่มตามเกรดเฉลี่ย แบบสอบถามที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามกิจกรรมในห้องเรียน และแบบสอบถามความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษโดยผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเคยมีประสบการณ์การทำกิจกรรมในห้องเรียน และในการฝึกสอนระดับสูง โดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการทำงาน 2) นักศึกษาวิชาชีพครูทั้งสองกลุ่มมีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนการทำกิจกรรมในการฝึกสอนในระดับสูง 3) นักศึกษาวิชาชีพครูทั้งสองกลุ่ม มีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษระดับสูง หลังการทำกิจกรรมในการฝึกสอน 4) ไม่พบค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของระดับความวิตกกังวลระหว่างนักศึกษาสองกลุ่ม แต่นักศึกษาวิชาชีพครูที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ มีระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง ทั้งก่อนและหลังการทำกิจกรรมในการฝึกสอน 5) กิจกรรมในห้องเรียนมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งสองกลุ่มในระดับต่ำ